

درجه زمانی و چگونه مرجعیت امام خمینی اعلام شد

پس رحلت آیت الله بروجردی و دستگیری حضرت امام خمینی (ره) و رویداد واقعه 15 خرداد 1342، تعدادی از علما و مراجع، از قم، مشهد و دیگر شهرها راهی تهران شده و ضمن تهیه نامه ای مبنی بر تایید مرجعیت ایشان خواستار آزادی حضرت امام شدند.

پس رحلت آیت الله بروجردی و دستگیری حضرت امام خمینی (ره) و رویداد واقعه 15 خرداد 1342، تعدادی از علما و مراجع، از قم، مشهد و دیگر شهرها راهی تهران شده و ضمن تهیه نامه ای مبنی بر تایید مرجعیت ایشان خواستار آزادی حضرت امام شدند.

به گزارش شبکه اجتهاد، پس از درگذشت آیت الله بروجردی و ارسال پیام تسلیت شاه در ارتحال ایشان به آیت الله حکیم در نجف اشرف، رژیم قصد دور کردن مرجعیت از ایران و منفعل ساختن حوزه علمیه قم را داشت. این حرکت متدینین آگاه و هوشیار جامعه را وادار کرد که در مورد انتخاب مرجع خویش به یک تلاش علمی و انتخاب آگاهانه دست بزنند تا مرجع بعدی بتواند راه گشای مردم در حل مسایل سیاسی و اجتماعی روز باشد. در نتیجه با دعوت از شخصیت های مذهبی و برگزاری جلسات متعدد سخنرانی در تهران توسط شهید بهشتی، مطهری، علامه طباطبایی و حتی مهندس بازرگان موضوعاتی نظیر [#171](#)؛ بحثی درباره مرجعیت و روحانیت <#>؛ پدیدار شد و کتابهایی چون [#171](#)؛ ده گفتار <#> و [#171](#)؛ گفتار ما <#>؛ انتشار یافت. با حضور مراجعی چون آیت الله، نجفی مرعشی، مرتضی حائری یزدی و سیدعلی بهبهانی، در قم و نیز توجه خواص و اقشار متدین و تحصیل کرده نسبت به امام خمینی (ره) و تهیه نامه ای مبنی بر تایید مرجعیت امام خمینی از سوی علما ترندهای دربار خنثی شد. البته علاوه بر مراجعی که در قم بودند، مراجعی مانند آیت الله محمدهادی میلانی و آیت الله حاج سید حسین قمی در مشهد، آیت الله سید بهاءالدین محلاتی در شیراز، آیت الله حاج شیخ محمدتقی آملی و آیت الله سید احمد خوانساری در تهران نیز بیش از پیش در بین مردم شناخته شدند. با این اقدام مدرسان حوزه علمیه و ترویج مرجعیت ایشان، امکان اقدامات خشنونت بار آشکار بر علیه امام بسته شد. نفوذ امام به عنوان مرجع اعتقادی در مردم در کنار رهبری سیاسی موجب شد تا روند انقلاب سرعت بیشتری پیدا کند و حضور مستقیم روحانیت در صحنه سیاسی ایران شکل تازه ای به خود بگیرد. این حرکت و نیز ادامه اعتراضات مردمی در پی دستگیری حضرت امام، رژیم را به در پیش گرفتن سیاست آرام سازی و تشنج زدایی وادار کرد و با حرکتی نمایشی درصدد برآمد با آزادنامایی رهبر نهضت اسلامی ایران، خشمها را فرونشاند. در نهایت حضرت امام در یازدهم مرداد 1342 ش از طرف رژیم آزاد شدند و پس از مدت کوتاهی در منزلی در تهران در حالت حصر قرار گرفتند.

منبع: شبکه اجتهاد